

Ngày ấy lâu rồi

Ngày ấy lâu rồi

Nhớ người xa vắng bóng chiều buồn

Từ thuở xa xưa chẳng biết buồn

Ngây thơ trong tròng hoa chớm nở

Trái tim dại khờ mới yêu đương.

Ngày ấy tôi thường dạo phố phường

Ngắm em vui bước buôi trường tan

Những vạt áo dài bay trong nắng

Làm trái tim tôi nhịp rộn ràng.

Ngày ấy tôi thường hay làm thơ

Cố hèn trong tròng đèn dại khờ

Mơ đâu tôi viết câu lục bát

Gửi chút tình riêng vào trong mơ.

Tôi biết gì đâu một chữ yêu

Mà sao đau nhói □ trong lòng
M□i l□n em bước qua khung c□a
Tôi vội nhìn theo lòng ước mong.
Tôi sợ sương bay ph□ bóng mờ
Xóa đi d□u v□t c□a nàng thơ
Khung trời lạnh lẽo người xa v□ng
Em đã đi xa ch□ng đợi chờ.

Lê Tu□n

*“Người nghệ sĩ lang thang trong tâm tư□ng
Vi□t một bài tình thơ cho thu□ đại khờ”*